

мислятъ, че съ тази течностъ се хранятъ и малкитѣ. Въ Сѣверна Америка има единъ гущеръ, който залѣпя съ лига яйцата на врата си и съ тѣхъ плува.

Въ друга една страна се вѣди малка жаба, която си прави гнѣздо за малкитѣ. Прѣди да хвѣрли яйцата си, жабата се спуща къмъ дъното на водата и почва да вие гнѣздо. Тя изглажда вѣтрѣшнитѣ му стѣни съ крака и гърди и послѣ като снесе вѣтрѣ яйцата си, оставя го да плувне надъ водата. Всичко това свършва за двѣ недѣли. Малкитѣ сѣ запазени така не само отъ врагове, но даже и отъ прѣсѣхване на водата въ блатото, защото водата въ гнѣздото изсѣхва много полека. Майката жаба всѣкога се навърта около гнѣздото си да го наглежда.

Друга една жаба гълта яйцата си и ги събира въ едно мѣхурче, което се намира около гърлото ѝ. До като яйцата се развиватъ, жабата нищо не яде, затова тя отслабва и много се промѣня.

Най-много се грижи за своитѣ малки рожби една жаба, наречена *Gupa*. Когато женската снесе яйцата, бащата ги събира и ги туря върху гърба на майката жаба. Всѣко яйце нараства на гърба ѝ и се покрива съ захлупка. Така на гърба ѝ става цѣла покривка, подъ която има яйца. Когато малкитѣ се развиятъ, сами отмахватъ покривката и свободно излизатъ на вѣнъ. Прѣзъ всичкото врѣме, до като излѣзатъ, малкитѣ се хранятъ отъ кръвта на майка си. А до колко е трудно на майката жаба да носи на гърба си цѣла купчина дѣца и да ги храни отъ кръвта си, вѣрвамъ че всѣки разбира.